

هولوکاست

دروغ بزرگ

۶۳ پرسش و پاسخ درباره هولوکاست

حمید رضا نیک بخش
انجمن پژوهشی آدولف هیتلر

انجمن نازی سنتر

وب سایت ها:

www.nazicenter.ir
www.nazicenter.ir/forum

تماس با حمید رضا نیک بخش

nik_bakhsh@yahoo.com

من امروز مطابق با خواست خدای قادر عمل می کنم: با مقابله با یهودیان، برای حفظ مخلوق خداوند نبرد می کنم.
آدولف هیتلر

انجمن آدولف هیتلر سابقا به انتقال اطلاعات تاریخی درباره رایش سوم و جنگ جهانی دوم به زبان فارسی می پرداخت و هدف آن افشای اطلاعات تحریف شده فاتحان جنگ جهانی دوم و ارائه سیمای واقعی رایش سوم به زبان فارسی بود.

پس از کتاب «ارتش بین المللی هیتلر - جلد یکم: اروپای شمالی و اروپای غربی»، کتابچه «هولوکاست: دروغ بزرگ» دومین کتاب الکترونیکی انجمن بود که به موضوع هولوکاست (ادعای کشتار یهودیان توسط آلمان نازی) اختصاص داشت. در این کتاب چند پرسش ساده بیان شده است، تا خوانندگان بتوانند با دلایل انکار هولوکاست به صورت کلی آشنا شوند. لازم به ذکر است که در این کتاب تنها بخشی از دلایل انکار هولوکاست - به صورت پرسش و پاسخ - آورده شده است و ما گمان می کنیم همین چند دلیل (به اضافه عکس ها) برای شک کردن به هولوکاست کافی باشد.

انجمن آدولف هیتلر منحل گردیده است، اگرچه فعالیت ما در نازی سنتر ادامه دارد.

هولوکاست: دروغ بزرگ

۶۳ پرسش و پاسخ درباره هولوکاست

مؤلف:

حمید رضا نیک بخش

انجمن نازی سنتر

www.nazicenter.ir

فهرست مطالب

مقدمه / ۶

۱. موضوع هولوکاست / ۷

۲. یهودی کیست / ۱۰

۳. یهودیان در رایش سوم / ۱۱

۴. توقیف یهودیان / ۲۰

۵. فرضیه براندازی / ۲۲

۶. شش میلیون یهودی / ۲۸

۷. اردوگاه های تمرکز / ۳۱

۸. غیر قابل مقایسه بودن هولوکاست / ۳۴

۹. یهودیان در ارتش آلمان نازی / ۳۶

۱۰. محاکمه آیشمان / ۳۸

ضمیمه. عکس: انکار هولوکاست / ۳۹

نصف حقیقت یک دروغ کامل است. (لودویگ ویتگنشتاین)

مقدمه

بسیاری از ما ایرانیان، درباره هولوکاست چیزهایی شنیده ایم. مثلاً شنیده ایم که آلمان نازی (رایش سوم) و رهبرش آدولف هیتلر، از یهودیان نفرت داشتند. و یا شنیده ایم که شش میلیون یهودی توسط نازی ها به طور سیستماتیک کشته شدند. چنین مسائلی را عمدتاً یا رسانه ها بیان می کنند، و یا در مطبوعات نوشته می شود، اما به ویژه درباره این رویداد، شاید فیلم هایی همچون پیانیسست یا لیست شیندلر و یا همانند آن که در واقع فیلم های تبلیغاتی، بی شرمانه و مسخره صهیونیست ها هستند، بیشتر بر روی مردم ساده اثر می کنند.

با توجه به اینکه فارسی زبانان نیز به شدت تحت تاثیر این تبلیغات صهیونیستی قرار دارند و در مقابل یک کتاب کوچک و رایگان فارسی در این زمینه وجود ندارد، تصمیم گرفتم مطالبی درباره انکار هولوکاست را به صورت چکیده و کاملاً ساده، به شکل ۶۳ پرسش و پاسخ گردآوری کنم، تا هم میهنان گرامی بتوانند در کمترین زمان و به آسانی، با مسائل اساسی و حقایق مربوط به هولوکاست آشنا شوند. لازم به ذکر است که این ۶۳ پرسش و پاسخ تنها بخشی کوچک از مسائل مربوط به هولوکاست مربوط می شوند. ضمناً، در ضمیمه کتاب، عکس هایی درباره هولوکاست گذاشته شده است که دیدن آنها بسیار لازم است.

حمید رضا نیک بخش، تیر ۱۳۸۸

بخش ۱: موضوع هولوکاست

۱. واژه «هولوکاست» به چه معنایی است؟

هولوکاست یک واژه با ریشه یونانی است که امروزه به معنای کشتار انسان ها به شیوه ی سوزاندن دسته جمعی آنها در آتش می باشد. مبلغان صهیونیست عمدتاً این واژه را برای کشتار دسته جمعی میلیون ها نفر (عمدتاً از طریق گاز کشنده) توسط حکومت آلمان نازی در طول جنگ جهانی دوم به کار می برند. مبلغان صهیونیست و مورخان وابسته به آنها با رواج فرضیه براندازی ادعا می کنند که این موضوع نتیجه یک سیاست براندازی از طرف آلمان و متحدانش بود که طی آن ۶,۰۰۰,۰۰۰ یهودی توسط نازی ها و متحدانشان کشته شدند.

۲. موضوع «هولوکاست» چه اهمیتی دارد؟

برای درک اهمیت موضوع «هولوکاست» دانستن همین مساله کافی است که در کشور های اروپای غربی - که مدعی آزادی بیان هستند - هیچ پژوهشگری حق ندارد هولوکاست را انکار کند و در صورتی که حتی با استدلال و سند و مدرک به انکار آن پردازد بدون هیچ دلیل منطقی به زندان محکوم می شود.

۳. آیا به زندان انداختن و یا جریمه کردن انکار کنندگان هولوکاست در

کشور های غربی، با حق آزادی بیان در تضاد نیست؟

بله، کاملاً در تضاد است. زیرا به ویژه در کشور های غربی که پژوهشگران اجازه دارند درباره هر مساله تاریخی به تحقیق و بررسی بپردازند و حتی در برخی موارد آزادانه ادیان را زیر سوال می برند، به زندان انداختن پژوهشگران منکر هولوکاست نه تنها با حق آزادی بیان در تضاد است، بلکه حتی بسیار عجیب است، زیرا در کشور هایی که پرداختن و بررسی و اظهار نظر درباره هر رویداد تاریخی آزاد می باشد، بررسی و اظهار نظر درباره هولوکاست و انکار کردن این موضوع ممنوع است!

۴. ممنوعیت انکار هولوکاست در کشور های غربی بسیار عجیب است.

چرا؟

زیرا دروغ بودن این رویداد کاملاً مشخص است و به همین دلیل کشور های غربی نمی خواهند که این مساله به صورت عمومی آشکار شود، زیرا این مساله با منافع و سیاست های آنها در تضاد است.

۵. چه کسانی هولوکاست را رواج داده و چه کسانی آن را انکار می کنند؟

تقریباً تمام صنعت سینما و شبکه های تلویزیونی بزرگ و مطبوعات (بخوانید تبلیغات) در امریکا و جهان غرب با فعالیت بی نظیری فرضیه براندازی را رواج می دهند. صد ها فیلم پرخرج هالیوودی برای ترویج این موضوع ساخته شده است و همواره مطالبی در این زمینه در شبکه های تلویزیونی و مطبوعات انتشار می یابد. در مقابل این قدرت عظیم، تنها شمار اندکی پژوهشگر باوجدان هستند که جرات می کنند بر ضد فرضیه براندازی سخن بگویند. در حال حاضر «موسسه بازنگری

تاریخی» که در ایالات متحده تاسیس شده است، تنها موسسه ای است که پژوهشگران منکر هولوکاست در آن گرد هم آمده و مستقیماً به بررسی این مساله اختصاص دارد.

۶. آیا برای پژوهشگرانی که هولوکاست را انکار می کنند هیچ مشکلی

پیش نمی آید؟

در حقیقت این پژوهشگران با انکار هولوکاست موقعیت شغلی خود و حتی در برخی موارد امنیت جسمی خود را در خطر قرار می دهند. این مساله به ویژه اهمیت «هولوکاست» را نشان می دهد.

۷. آیا برای رویدادهای دیگر نیز می توان واژه «هولوکاست» را به کار

برد؟

بله. برای مثال می توان این واژه را برای بمباران شهر آلمانی درسدن توسط نیروی هوایی متفقین در جنگ جهانی دوم به کار برد. این شهر در سال ۱۹۴۵ توسط نیروهای هوایی ایالات متحده امریکا و بریتانیا با بمب های آتش زا بمباران شد و شهر کاملاً ویران شد و بسیاری از ساکنان آن (که تقریباً همه غیر نظامی بودند) زنده زنده سوزانده شدند. بنابراین با توجه به معنای واژه «هولوکاست»، به کار بردن این واژه برای بمباران درسدن بهتر و صحیح تر است.

بخش ۲: یهودی کیست؟

۸. یهودی به چه کسی گفته می شود؟

در آلمان افرادی که دارای ۱ پدربزرگ/مادر بزرگ یهودی بودند ربع یهودی محسوب می شدند، افرادی که ۲ پدر بزرگ/مادر بزرگ یهودی داشتند نیمه یهودی محسوب شده و افرادی که چهار پدربزرگ/مادر بزرگ یهودی داشتند یهودی خالص محسوب می شدند. البته این مساله در بسیاری موارد رعایت نمی شد. در بسیاری موارد یهودیان گواهینامه خون آلمانی دریافت می کردند که آنها را به عنوان شهروندانی برابر با شهروندان آریایی آلمان قرار می داد. در موارد بسیاری هیتلر شخصا افرادی را که تبار یهودی داشتند آریایی اعلام می کرد.

بخش ۳: یهودیان در رایش سوم

۹. آیا یهود ستیزی تنها در آلمان نازی وجود داشت؟ یا در اروپا پیشینه

داشته است؟

یهود ستیزی در اروپا یک پیشینه طولانی دارد. از قرن ها پیش از ظهور حزب نازی آلمان، یهودیان در مدت های مشخصی در کشور هایی مختلفی همچون انگلستان، فرانسه، اسپانیا، پرتغال، ایتالیا و ... دچار محدودیت های شدیدی بودند و حتی تبعید و اخراج می شدند. اوج یهود ستیزی در اروپا را می توان در امپراتوری روسیه تزاری در قرن نوزدهم دید که طی آن مردم روسیه طی آشوب هایی، بدون اینکه توسط حکومت تحریک شوند، به قتل عام یهودیان پرداختند. دلیل این نفرت از یهودیان، این بود که یهودیان خود را قوم برگزیده می دانستند، خود را از غیر یهودیان جدا می کردند و به علاوه سعی می کردند بر روی مقام های کلیدی در حکومت نفوذ کنند.

۱۰. یهودیان در اتحاد شوروی و کشورهای اروپایی پس از جنگ جهانی

اول تا چه حد نفوذ داشتند؟

نفوذ یهودیان در اتحاد شوروی قطعی بود. یعنی اینکه حکومت کمونیستی در روسیه با پشتیبانی و سرمایه یهودیان امریکایی روی کار آمد و دستگاه رهبری آن و کمیسر های سیاسی آن را نیز عمدتاً یهودیان تشکیل می دادند. یعنی، یهودیانی که در امریکا از نظام سرمایه داری حمایت می کردند، به یهودیانی که

رهبری کمونیسم را در روسیه بر عهده داشتند کمک می نمودند و بدین گونه یک وابستگی و اتحاد میان یهودیان حامی کمونیسم و یهودیان حاکم بر نظام سرمایه داری امریکا به وجود آمد و اگر امروز کمونیسم و سرمایه داری تنها اندیشه های موثر حکومتی محسوب می شوند، به این دلیل است که یهودیان خواسته اند این اندیشه ها اینگونه بر جای بمانند، زیرا این اندیشه ها ریشه یهودی دارند، و در مقابل، اندیشه هایی همچون نازیسم که ریشه یهودی ندارند و با جاه طلبی یهودیان مقابله می کنند، طی تبلیغات یهودیان اندیشه هایی اهریمنی نامیده می شوند.

برای اینکه نفوذ یهودیان بر روسیه کمونیستی مشخص شود به آماری از دنیس فار (به نقل از رودولف چرنین) اشاره می کنیم: از ۱۰ نفری که در روسیه ۱۹۱۷ به ریاست لنین [که خون یهودی نیز در رگ هایش داشت] تصمیم به برپایی انقلاب گرفتند، ۶ تن یهودی بودند. بین سال های ۱۹۱۸-۱۹۱۹ در حکومت بلشویستی (کمونیستی) ۵۵۶ مسئول وجود داشت که ۴۵۷ نفر آنها یهودی بودند. در آن زمان کمیته مرکزی حزب کمونیست دارای ۱۲ عضو بود که ۹ نفر آنان یهودی بودند. در شورای کمیسر های ملی، ۱۷ نفر یهودی و تنها ۵ نفر غیر یهودی بودند. بنابراین انقلاب بلشویکی (کمونیستی) در روسیه تحت رهبری یهودیان در روسیه و با پشتیبانی سرمایه داران یهودی امریکایی روی کار آمد.

همچنین در کشور های دیگر اروپایی که در جنگ جهانی اول شکست خورده بودند، با پایین آمدن ارزش پول این کشور ها، یهودیان با قدرت مالی بین المللی خود نفوذ قابل توجهی در این کشور ها بدست می آوردند. به علاوه جنبش های کمونیستی در کشور های اروپایی پس از جنگ جهانی اول عمدتاً تحت رهبری

یهودیان قرار داشتند. برای مثال تنها در یک ایالت آلمانی، ایالت باواریا، جنبش کمونیستی به رهبری آیزنر، ۷۰۰ انسان بی گناه را به کشتن داد. در سایر ایالات آلمانی نیز جنبش های یهودی همچون جنبش آیزنر قربانیان بسیاری گرفتند.

۱۱. موقعیت یهودیان در رایش دوم (۱۸۷۱-۱۹۱۸) چگونه بود؟

تا هنگامی که آلمان متحد شد و رایش دوم تشکیل گردید، یهودیان حقوق مدنی همانند دیگر شهروندان آلمانی را بدست آورده بودند و در علوم سه گانه موفق شده و کاملاً پیشرفت کردند. یک یهودی به نام والتر راتناو (۱۸۶۷-۱۹۲۲) موقعیت های بالایی هم در حکومت امپراتوری و هم در حکومت وایمار بدست آورد.

۱۲. موقعیت یهودیان در آلمان در دوره جمهوری وایمار (۱۹۱۹-۱۹۳۳)

چگونه بود؟

همان طور که گفته شد یکی از دلایل نفرت مردمان کشور های مختلف از یهودیان به این دلیل بود که یهودیان کوشش می کردند که سمت های کلیدی در هر کشور را بدست بیاورند. به عنوان نمونه قدرت مادی و نفوذ یهودیان در جمهوری وایمار به حدی زیاد بود که برخی آلمانی ها آن را «جمهوری یهودی» می نامیدند. در واقع، اگرچه یهودیان تنها ۱٪ جمعیت آلمان را شامل می شدند، اما در بخش های مهم و حیاتی نفوذ بسیار زیادی داشتند. در اینجا تنها به چند نمونه اشاره می شود:

- در سال ۱۹۲۸ حدود ۶۴٪ حقوقدانان در فرانکفورت یهودی بودند.

- در سال ۱۹۳۱، حدود ۸۰٪ مدیران تئاتر ها در برلین یهودی بودند.
- در سال ۱۹۳۲، بیش از ۳۰٪ استادان دانشگاه برلین یهودی بودند.
- در سال ۱۹۳۳، حدود ۵۵٪ حقوقدانان در برلین یهودی بودند.

۱۳. مساله یهود در اندیشه نازیسم چقدر مهم بود؟

یهود ستیزی در اندیشه نازیسم یک مبحث بسیار کوچک بود و اگرچه از نظر تبلیغاتی، سخنان زیادی بر ضد یهودیان کمونیست گفته می شد، اما از نظر عملی این مساله (ضدیت با خود یهودیان) اهمیت زیادی نداشت. اما امروز تمایل زیادی وجود دارد تا این مساله بسیار بزرگتر جلوه داده شود و اصولاً یهود ستیزی به عنوان سیمای ناسیونال سوسیالیسم مطرح شود. در برنامه ۲۵ ماده ای حزب نازی در ماده های ۴ و ۵ به موضوع یهودیان پرداخته شده و برای آنها شرایط بیگانگان مقیم کشور قائل شده است. به جز این مورد حزب نازی زیاد به مساله یهود نپرداخت. اما با آغاز جنگ میان آلمان و شوروی درباره رابطه یهودیت و کمونیسم بیشتر سخن گفته می شد. رابطه ای که کاملاً اثبات شده است

۱۴. آیا تبعیض نسبت به یهودیان در آلمان نازی به دلیل مسائل نژادی

بود؟

خیر. یهودیانی که در آلمان نازی مذهب خود را تغییر می دادند دیگر یهودی به حساب نمی آمدند و امتیازاتی دریافت می کردند. این مساله اثبات می کند که بدرفتاری نسبت به یهودیان صرفاً یک مساله نژادی نبود.

۱۵. آیا تبعیض نسبت به یهودیان در آلمان نازی به دلیل مسائل مذهبی**بود؟**

خیر. یهودیان در آلمان نازی می توانستند تشریفات مذهبی خود را آزادانه انجام دهند و آنچنان مشکلی در برگزاری مراسم مذهبی خود نداشتند.

۱۶. آیا درست است که نازی ها «آنتی سمیتیک» بودند؟

خیر. واژه «آنتی سمیتیک» اگرچه ظاهراً به معنی «یهود ستیزی» است، اما در اصل به معنای سامی ستیزی می باشد و عرب ها نیز در کنار یهودیان، سامی محسوب می شوند. بنابراین «آنتی سمیتیک» (سامی ستیزی) با توجه به کاربرد واژه، یک واژه غلط می باشد و نازی ها از نژاد سامی نفرت نداشتند.

۱۷. اولین اقدام خصمانه بین دولت هیتلر و یهودیان چه اقدامی بود؟

اولین حرکت خصمانه از طرف یهودیان انجام شد و در سال ۱۹۳۳ - یعنی هنگامی که هیتلر تازه صدراعظم آلمان شده بود و هیچ اقدامی بر ضد یهودیان انجام نداده بود و رئیس جمهور آلمان نیز هنوز مارشال هیندنبورگ بود - سرمایه داران یهودی جهان اقدام به تحریم بین المللی اقتصادی آلمان کردند. بنابراین این یهودیان بودند که به آلمان اعلان جنگ دادند و تا آنجا که توانستند به آلمان ضربات اقتصادی وارد آوردند. بنابراین اقدامات یهود ستیزانه در آلمان نازی یک تنها یک اقدام متقابل بود.

۱۸. قوانین نورنبرگ چه بودند؟

واژه «قانون نورنبرگ» به «قانون حفاظت از خون و شرف آلمانی» که در ۱۵ سپتامبر ۱۹۳۵ اعلام گردید اطلاق می شود. این قانون روابط جنسی میان آلمانی ها و یهودیان را ممنوع کرده بود و در نتیجه آلمانی ها و یهودیان نمی توانستند با یکدیگر ازدواج کنند.

۱۹. شب کریستال (۹-۱۰ نوامبر ۱۹۳۸) چه رویدادی بود؟

یک یهودی ۱۷ ساله به نام هرشل گرینزپان یکی از مسئولان آلمانی در سفارت آلمان در پاریس را ترور کرد. با خبر مرگ کاردار آلمان در پاریس، مردم آلمان به شدت خشمگین شده و به خیابان ها ریختند و شیشه های تعدادی از فروشگاه های یهودی را شکستند و چند یهودی نیز کشته شدند.

۲۰. آیا در شب کریستال، هیتلر دستور آزار یهودیان را صادر کرده بود؟

خیر، هیتلر نه تنها چنین دستوری صادر نکرده بود، بلکه حتی اطلاعی از آشوب و آزار یهودیان توسط مردم آلمان (و اعضای اس آ) نداشت و هنگامی که از این مساله خبردار شد بلافاصله شخصا از طریق تلفن به پلیس دستور داد امنیت را در شهر ایجاد کند. رودولف هس معاون هیتلر نیز یک بیانیه رسمی از طرف حزب برای رهبران منطقه ای صادر کرد تا هرج و مرج را فرو نشانده و بدین گونه مانع آزار یهودیان توسط مردم شوند.

۲۱. روابط حکومت نازی و صهیونیست ها چگونه بود؟

به طور کلی هیتلر و حکومت نازی به خطر سرمایه داری بین المللی یهودی کاملاً آگاه بودند و حتی هیتلر در کتاب خود نبرد من یهودیان را دو دسته صهیونیست و غیر صهیونیست دانسته و به خطرناک بودن اهداف صهیونیست ها اشاره می کند، به طور کلی نازی ها با هر اندیشه صهیونیستی مخالف بودند، اما از آنجایی که هدف نازی ها در بیرون راندن یهودیان از آلمان با هدف صهیونیست ها تطبیق می کرد، همکاری کوچکی میان آلمانی ها و صهیونیست ها انجام گرفت که البته تنها در حد کمک صهیونیست ها برای تحریک یهودیان به مهاجرت به خارج از آلمان بود.

۲۲. آیا تمام سران آلمان نازی از همکاری با صهیونیست ها حمایت می

کردند.

خیر. تنها گروه کوچکی در اس اس به ریاست آدولف آیشمان در این زمینه پافشاری می کردند. اعضای دولت هیتلر - به ویژه وزارت امور خارجه آلمان نازی - و همچنین حزب نازی به شدت مخالف همکاری با صهیونیست ها بودند. وزارت خارجه آلمان در یک بیانیه وجود یک کشور یهودی را یک تهدید جدی برای آلمان دانست.

۲۳. آیا همکاری میان نازی ها و صهیونیست ها از مساله مهاجرت

یهودیان از آلمان فراتر رفت؟

خیر. برای مثال، گروهی از صهیونیست ها با توجه به همکاری نازی ها با آنها در زمینه مهاجرت یهودیان از آلمان، به حکومت نازی پیشنهاد دادند در صورت

حمایت از تشکیل دولت صهیونیستی در فلسطین، آنها نیز در طرف آلمان بجنگند، اما دولت آلمان نازی به دلیل روابطی که با رهبران آزادی خواه و ضد استعمار عرب داشت، این پیشنهاد صهیونیست ها را رد کرد.

۲۴. ناسیونال سوسیالیست ها برای یهودیان چه برنامه ای داشتند؟

نازی ها قصد داشتند یهودیان را در یک سرزمین مخصوص گردآوری کنند و از آن سرزمین یک کشور یهودی برای یهودیان بسازند. در سال ۱۹۳۸ هیتلر جزیره ماداگاسکار را برای این مساله مناسب تشخیص داد، اما نتوانست در انجام این برنامه موفق شود.

۲۵. چرا نازی ها نتوانستند برنامه ی خود برای استقرار یهودیان در

ماداگاسکار را به انجام برسانند؟

ماداگاسکار مستعمره فرانسه بود و اگرچه فرانسه در سال ۱۹۴۰ به تصرف ارتش آلمان درآمد و جزیره ماداگاسکار نیز تحت نظارت دولت فرانسه ویشی (دولت فرانسوی همدست آلمان) باقی ماند، اما دولت ویشی با این برنامه مخالفت کرده و به علاوه به علت مسافت ماداگاسکار، آلمانی ها ناچار بودند برای اجرای این برنامه تا پایان جنگ صبر کنند، اما سرانجام این جزیره توسط نیروهای بریتانیایی تصرف شد و این برنامه هرگز اجرا نگردید.

۲۶. در قلمرو رایش سوم، یهودیان برای اینکه مورد شناسایی قرار بگیرند

مجبور بودند از چه نشانی استفاده کنند؟

یهودیان مجبور بودند یک ستاره داوود زرد رنگ بپوشند تا مورد شناسایی ماموران آلمانی قرار بگیرند.

۲۷. آیا یهودیان از همان سال ۱۹۳۳ که هیتلر به قدرت رسید مجبور به

پوشیدن ستاره داوود بودند؟

خیر، تنها پس از حمله ارتش آلمان به اتحاد شوروی در ژوئن ۱۹۴۱، از آنجایی که حکومت اتحاد شوروی به عنوان یک حکومت یهودی مطرح بود، یهودیان به عنوان دشمنان بالقوه شناخته شده و از ۱۵ سپتامبر ۱۹۴۱ یهودیان در سراسر قلمرو رایش مجبور بودند ستاره داوود بپوشند. پیش از آن تنها در بخشی از لهستان از اواخر سال ۱۹۳۹ یهودیان مجبور به انجام چنین کاری بودند.

۲۸. موضع یهودیان در این باره چه بود؟

بسیاری از یهودیان برجسته در آن زمان از این مساله حمایت می کردند و به هیچ وجه با آن مخالف نبودند، زیرا اعتقاد داشتند ستاره داوود نماد قوم یهود است، همانطور که صلیب شکسته نماد آلمانی ها است.

بخش ۴: توقیف یهودیان

۲۹. آیا یهودیان از همان سال ۱۹۳۳ که هیتلر به قدرت رسید توقیف

شده و در اردوگاه های تمرکز جمع آوری شدند؟

خیر، تا پیش از آغاز جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۳۹، یهودیان بسیار اندکی توقیف شده بودند. توقیف شدن آنها به دلیل یهودی بودنشان نبود، بلکه آن عده کمونیست های خرابکاری بودند که به دلایل سیاسی توقیف شده و از کمونیست های توقیف شده آلمانی بسیار کمتر بودند. توقیف یهودیان تقریباً پس از تهاجم ارتش آلمان به شوروی در ژوئن ۱۹۴۱ گسترش یافت و البته با کندی پیش می رفت.

۳۰. آیا تمام یهودیان در آلمان توقیف شده و به اردوگاه های تمرکز

فرستاده می شدند؟

خیر بسیاری یهودیان به سادگی توقیف نشدند و آزادانه در قلمرو رایش سوم زندگی کردند. همچنین بسیاری یهودیان -همچون بسیاری از قهرمانان جنگی یهودی- گواهینامه خون آلمانی دریافت کردند. به علاوه بسیاری یهودیانی که همسر آلمانی داشتند با کوشش همسران خود از توقیف رهایی یافتند.

۳۱. آیا یهودیان به دلیل هویت نژادی یا مذهبی شان توقیف شده و در

اردوگاه های تمرکز جمع آوری شدند؟

خیر، از آنجایی که کمونیسم یک اندیشه یهودی بود و اتحاد شوروی نیز به عنوان کشوری که تحت کنترل یهودیان قرار دارد، نگرسته می شد، با آغاز جنگ میان آلمان و اتحاد شوروی، نازی ها به یهودیان به عنوان دشمنان بالقوه ای می نگریستند که امکان داشت به دلیل تمایل به اتحاد شوروی به خرابکاری بر ضد کوشش جنگی آلمان پردازند. در نتیجه شمار زیادی از یهودیان توقیف شدند. از آنجایی که آلمان دچار کمبود کارگر بود، از این یهودیان به عنوان نیروی کار استفاده می شد.

امریکایی ها نیز پس از آغاز جنگ با ژاپن به سرعت اقدام به جمع آوری امریکایی های ژاپنی تبار کرده و آنها را در اردوگاه هایی به سبک اردوگاه های تمرکز آلمانی گردآوری کردند، زیرا امریکایی ها نیز به شهروندان ژاپنی تبار خود به عنوان دشمنان بالقوه می نگریستند. البته امریکایی ها شهروندان ژاپنی تبار خود را خیلی سریع توقیف کردند، اما توقیف کردن یهودیان توسط نازی ها بسیار کند و آهسته بود.

بخش ۵: فرضیه براندازی

۳۲. هدف از رواج فرضیه براندازی چیست؟

به طور بسیار خلاصه می توان گفت هدف صهیونیست ها از رواج فرضیه براندازی برپایی یک کشور یهودی و حفظ آن و همچنین ترساندن یهودیان ساکن در کشور های دیگر از بروز «هولوکاست های» آینده بود و است. همچنین هدف اتحاد شوروی و قدرت های غربی از رواج این فرضیه این بود که جنایات بی حد و اندازه خود را بپوشانند و آنها را کم رنگ جلوه دهد.

۳۳. چه کاری در اردوگاه های تمرکز آلمانی انجام شد تا فرضیه براندازی

باورکردنی به نظر بیاید؟

پس از جنگ اردوگاه های تمرکز رایش سوم هم در آلمان غربی و هم در لهستان بازسازی شدند و به بازدید کنندگان چنین القا شد که توقیف شدگان در اتاق های ویژه ای که به صورت اتاق های دوش تغییر قیافه داده بودند با گاز های کشنده کشتار شدند.

۳۴. مطابق اسناد موجود نازی ها از یهودیان توقیف شده به عنوان نیروی

کار استفاده کردند، زیرا که به نیروی کار آنها نیاز داشتند. آیا با وجود

اینکه نازی ها به نیروی کار نیاز داشتند، آن طور که امروز مبلغان

صهیونیسم می گویند آنها یهودیان را به صورت سیستماتیک می

کشتند؟

خیر. نازی ها با توجه به اینکه به نیروی کار نیاز داشتند، امکان نداشت یهودیان را بکشند، زیرا به نیروی کار آنها برای پیشبرد اهداف جنگی خود نیاز داشتند. در نتیجه یهودیان کارگر برای آنها بهتر از یهودیان مرده بودند.

۳۵. مبلغان صهیونیسم می گویند که نازی ها یهودیان کارگر را با گماردن

در کار های سخت و گرسنگی دادن آنها، به شیوه بیرحمانه ای می

کشتند. آیا این درست است؟

خیر. تا زمانی که برای نازی ها مشکل کمبود غذا ایجاد نشده بود کارگران یهودی نیز غذای مورد نیاز را دریافت می کردند، اما در اواخر جنگ و با گسترش کمبود غذا و گسترش هرج و مرج در آلمان، برخی یهودیان (و ساکنان غیر یهودی اردوگاه ها و حتی سربازان آلمانی) دچار کمبود غذا شدند. شماری از یهودیان بدین گونه بدون هیچ عمدی و تنها به دلیل کمبود غذا مردند.

۳۶. آیا گزارشی از صلیب سرخ بین المللی درباره موضوع هولوکاست

وجود دارد؟

بله. برای مثال نماینده صلیب سرخ در یک مورد در سپتامبر ۱۹۴۴ به بازدید از اردوگاه آشویتس پرداخت و اشاره کرد که توقیف شدگان مجاز بودند بسته های

کمکی را دریافت کنند و به علاوه شایعات اتاق های گاز را ناسازگار با واقعیت دانست.

۳۷. این گزارش چه چیزی را ثابت می کند؟

اگر نازی ها قصد داشتند یهودیان را بکشند اجازه ارسال بسته های غذایی و کمکی را به آنها نمی دادند. بنابراین این گزارش اثبات می کند که نازی ها قصد کشتار یهودیان را نداشتند.

۳۸. در سال ۱۹۴۴ نیروی هوایی ایالات متحده اقدام به عکسبرداری از

منطقه آشویتس کرد. از این عکسبرداری چه چیزی اثبات می شود؟

عکسبرداری های هوایی منطقه آشویتس - بیرکناو که توسط متفقین در ۴ آوریل، ۲۶ ژوئیه و ۲۵ اگوست و ۱۳ سپتامبر ۱۹۴۴ گرفته شدند، نشان می دهد که برعکس ادعای صهیونیست ها و فاتحان آشویتس یک مجموعه براندازی نبود، چون که هیچ دودی از کوره ها یا چیزی شبیه به آن وجود ندارد. اگر چنین عکس هایی از یک براندازی خبر می دادند، نیروهای هوایی متفقین می توانستند به راحتی امکانات خط آهن که به اردوگاه منجر می شدند و نیز دیگر تسهیلات مربوطه را بمباران کنند.

۳۹. آیا هیچ مدرک مستندی یافت شده است که هیتلر در آن دستور

براندازی یهودیان را دستور داده باشد؟

خیر. هیچ مدرک مستندی و هیچ فرمانی با امضای هیتلر یافت نشده است که بر طبق آن هیتلر چنین دستوری داده باشد. اگر هیتلر واقعا دستور نابود کردن نژاد یهودی را داده باشد و مطابق آنچه که گفته می شود، یهودیان توسط ماموران نازی و اس اس به صورت سیستماتیک به قتل می رسیدند، قاعدتا باید فرمانی با امضای هیتلر در این مورد وجود داشته باشد، زیرا قاعدتا دستور قتل عام یک نژاد مساله ای نیست که بدون فرمان هیتلر اجرا شود!

۴۰. آیا طرفداران فرضیه براندازی، مدرکی دارند که در آن اثبات شده

باشد نازی ها قصد براندازی یهودیان را داشته باشند؟

از آنجایی که طرفداران فرضیه براندازی هیچ مدرک معتبر یا فرمانی با امضای هیتلر درباره نابودی یهودیان ندارند، به صورت پیوسته تنها به صورت جلسه کنفرانس وانزه اشاره می کنند که معتقدند در آن رهبران نازی مساله نابودی نژاد یهود را پیش کشیدند. این کنفرانس در ۲۰ ژانویه ۱۹۴۲ در شهر وانزه در حومه برلین برگزار شد. در این کنفرانس اشاره شده است که یهودیان باید در مناطق معینی برای جاده سازی به کار گرفته شوند و بدین گونه شمار قابل توجهی از آنها به صورت طبیعی خواهند مرد.

۴۱. آیا صورت جلسه کنفرانس وانزه از اعتبار لازم برخوردار است؟

خیر. درباره صورت جلسه کنفرانس وانزه مسائل مبهم بسیار زیادی وجود دارد. برای مثال هیچکدام از رهبران عالی رتبه آلمان همچون هیتلر، هایملر (رئیس اس اس که ادعا می شود معمار اصلی قتل عام یهودیان بود)، گورینگ (جانشین

هیتلر)، گوبلز (وزیر تبلیغات آلمان که هیتلر او را در وصیت خود به عنوان صدراعظم آلمان منصوب کرد)، بورمان (رئیس دفتر هیتلر که هیتلر او را در وصیت خود به عنوان وزیر حزب نازی منصوب کرد)، و دیگر رهبران و وزیران نازی همچون یواخیم فن رین تروپ (وزیر امور خارجه)، آلبرت شپیپر (وزیر تسلیحات)، آلفرد روزنبرگ (نظریه پرداز ارشد حزب) و هانز فرانک (فرماندار کل لهستان اشغالی که اردوگاه های مرگ در آنجا قرار داشتند) در این کنفرانس حضور نداشتند. البته نمایندگانی از هر وزارتخانه بودند، اما با توجه به اهمیت بسیار زیاد این مساله، یعنی برنامه ریزی برای نسل کشی یک قوم و با توجه به اینکه ادعا می شود که این طرح بسیار محرمانه بود، قاعدتا باید ارشد ترین رهبران نازی در شرکت می کردند.

مساله زمانی جالب تر می شود که رهبران نازی در دادگاه نورنبرگ اظهار کردند که هیچ اطلاعی در این زمینه ندارند و باز هم جالب تر اینکه چگونه امکان دارد که رهبران نازی از این مساله بی اطلاع باشند و شماری اعضای رده پایین تر چنین تصمیم گیری مهمی انجام دهند. به علاوه، صورت جلسه کنفرانس وانزه دارای ابهامات بسیار دیگری نیز می باشد. برای مثال این سند هیچ امضایی ندارد، هیچ تاریخی ندارد و معلوم نیست که در کدام اداره ارائه شده است. بدون تردید می توان این سند را یک سند جعلی نامید.

۴۲. در شماری از محاکمات جنایات جنگی و پس از آن مسئولان نازی به

قتل عام سیستماتیک یهودیان اعتراف کرده اند. این اعترافات تا چه حد

اعتبار دارد؟

می توان گفت هیچ اعتباری ندارد. حتی یک کودک هم می داند که اعتراف گرفتن از یک اسیر یا زندانی زیاد مشکل نیست. چه کسی می تواند باور کند که متفقین زندانیان خود را شکنجه نکرده باشند، متفقینی که بدترین جنایات تاریخ را در جنگ جهانی دوم و پس از آن انجام دادند مطمئنا می توانستند زندانیان خود را شکنجه کنند. حتی امروز هم شکنجه ی زندانیان توسط نظامیان امریکایی رسوایی دیگری در تاریخ لبریز از ریاکاری امریکا افزوده است. شکنجه کردن مسئولان آلمانی برای اعتراف گرفتن از آنها نیز کاملا اثبات شده است و مطالب مستند و معتبری در این زمینه ارائه شده است.

۴۳. برای اثبات جنایات نازی ها از شاهدان عینی نیز استفاده شده است.

این شاهدان عینی تا چه حد می توانند معتبر باشند؟

پاسخ ساده است. فراهم کردن شاهدان عینی برای یک دولت به هیچ وجه سخت نیست. به ویژه اینکه در این باره نیز اثبات شده است که شاهدان عینی که برای اثبات جنایات نازی ها به کار گرفته شدند واقعا شاهد عینی نبوده اند. برخی از آنها مورد تهدید مسئولان متفقین قرار گرفته بودند و مجبور بودند سخنان دروغی درباره جنایات نازی ها بگویند، برخی برای پاداش و برخی نیز در واقع ماموران خود متفقین بودند که خود را شاهد عینی معرفی کردند.

بخش ۶: کیفیت و کمیت قتل یهودیان

۴۴. آیا شش میلیون یهودی در دسترس هیتلر بودند که هیتلر بخواهد

آنها را بکشد؟

خیر. در طول تاریخ رایش سوم یهودیانی که در دسترس هیتلر بودند هرگز از ۳,۵ تا ۴,۵ میلیون نفر فراتر نرفتند. حتی برخی شمار یهودیان تحت کنترل هیتلر را از ۱,۵ میلیون فراتر نمی دانند. بنابراین هیتلر هرگز شش میلیون یهودی در اختیار نداشت. در نتیجه هرگز یهودیان کشته شده در قلمرو رایش سوم شش میلیون نفر نبودند.

۴۵. آیا پژوهشگران منکر هولوکاست و تجدید نظر طلبان ادعا می کنند

که یهودیان در طول جنگ جهانی دوم هیچ رنجی نکشیدند و هیچ

یهودی توسط آلمان و متحدانش کشته نشد؟

خیر، یهودیان می پذیرند که بسیاری از یهودیان در طول جنگ جهانی دوم رنج کشیدند و یا کشته شدند. اما منکران هولوکاست (تجدید نظر طلبان) عقیده دارند که یهودیان توقیف شده به دلیل مسائل مختلف همچون کمبود غذا و یا بیماری کشته شدند که برای بسیاری اسیران جنگی در طول جنگ های مختلف یک سرنوشت عمومی بود. اما تجدید نظر طلبان این ادعا را که یهودیان به دلیل هویت نژادی شان توسط نازی ها کشته شدند را نمی پذیرند.

۴۶. بسیاری از مورخان هنگام ارزیابی شرایط یهودیان در اروپا چه مسالهای را در نظر نمی گیرند؟

یکی از مسائل مهمی که اغلب توسط مورخان در نظر گرفته نمی شود، کمبود غذایی - در نتیجه محاصره دریایی توسط متفقین - در تقریباً تمام اروپا در جنگ جهانی دوم است. مشکلی که حتی کشور های بی طرف نیز از آن رنج می بردند.

۴۷. چه تعداد یهودی در اردوگاه های تمرکز آلمان نازی مردند؟ آیا رقمشش میلیون درست است؟

خیر رقم شش میلیون یک رقم کاملاً خیالی است. پرفسور آرتور بوتس که پژوهش های گسترده ای درباره میزان مرگ و میر یهودیان در اردوگاه های مرگ آلمان نازی کرده است در این باره اظهار می کند که «حدود ۳۵۰,۰۰۰ یا شاید ۴۰۰,۰۰۰ از زندانیان در اردوگاه های آلمانی در طول جنگ مردند که تقریباً اقلیت این رقم یهودی محسوب می شوند.»

۴۸. با وجود اینکه مشخص شده است جمعاً بیش از ۳,۵ یا نهایتاً ۴,۵میلیون یهودی در دسترس هیتلر قرار نداشت، چرا مبلغان صهیونیسمهنوز حاضر نمی شوند رقمی کمتر از شش میلیون را بپذیرند؟

زیرا چنانچه بخواهند رقم واقعی (نهایتاً چند صد هزار نفر) را بپذیرند، در آن صورت جنایات بی شمار اتحاد شوروی، بریتانیا یا امریکا بسیار بدتر و فجیع تر از هولوکاست جلوه می کند. برای مثال بمباران درسدن توسط بریتانیایی ها و

امریکایی ها و یا تجاوز به عنف سربازان شوروی به زنان آلمانی و مجارستانی به تنهایی از هولوکاست فجیع تر هستند.

۴۹. چرا اکثر مردم حاضر نیستند رقمی کمتر از شش میلیون را درباره

مرگ و میر یهودیان بپذیرند؟

زیرا تمام رسانه ها و مطبوعات با صدایی کر کننده رقم شش میلیون را حقیقت جلوه داده و این مساله را به یک مذهب و موضوع مقدس تبدیل کرده اند که هیچ کس نمی تواند آن را زیر سوال ببرد. این مساله باعث شده است اکثر افراد به صورت خود به خود و ناخودآگاه و بدون هیچ تحقیق و یا تجزیه و تهللی، رقم شش میلیون را بپذیرند.

۵۰. در هر صورت نهایتا تا صد ها هزار یهودی در جنگ جهانی دوم کشته

شدند. آیا این به معنی نسل کشی یهودیان نیست؟

نباید فراموش شود که بیش از پنجاه میلیون نفر (عمدتا مسیحی) نیز در جنگ جهانی دوم کشته شدند. بسیاری از یهودیان در گروه های پارتیزانی یا نیروهای مسلح کشور های درگیر جنگ خدمت کردند. بنابراین شمار قابل توجهی از آنها به دلیل شرکت در جنگ کشته شدند. شمار دیگری نیز به دلیل بیماری مردند. اما هیچ یهودی به دلیل هویت یهودی خود کشته نشد. اخراج آلمانی ها از سرزمین های شرقی آلمان توسط کمونیست ها و با رضایت لیبرال دموکراسی ها که منجر به مرگ میلیون ها آلمانی شد را می توان یک نسل کشی واقعی دانست، اما مساله یهودیان هرگز توسط نازی ها مورد نسل کشی قرار نگرفتند.

بخش ۷: اردوگاه های تمرکز

۵۱. واژه «اردوگاه تمرکز» از کجا سرچشمه گرفت؟

تقریباً چنین واژه ای در ۱۸۹۶ برای اشخاصی که در اردوگاه های تمرکز در کوبا محبوس می شدند استفاده می شد. همچنین این واژه به جنگ بوئر باز می گردد که طی آن بریتانیایی ها در اردوگاه های تمرکز خود ۱۱۶,۵۷۲ اسیر گردآوری کردند که تقریباً یک چهارم آنها از گرسنگی، تیفوس و دیگر مسائل مردند.

۵۲. آیا یهودیان تنها در اردوگاه های تمرکز آلمان نازی کشته شدند؟

خیر. شمار قابل توجهی از یهودیان عضو گروه های پارتیزانی کمونیستی بودند که در طول جنگ جهانی دوم چه در سرزمین های اتحاد شوروی و چه در بالکان جنایات بیشماری - چه بر ضد آلمانی ها و چه بر ضد مردم محلی - انجام دادند. در اینجا لازم به ذکر است که گروه های پارتیزانی از نظر بین المللی غیر قانونی بودند، زیرا دارای یونیفورم های متحد الشکل نبودند و در نتیجه ارتش به حساب نیامده و غیر قابل تشخیص بودند و این به معنی غیر قانونی بودن آنها بود. به همین دلیل مطابق قوانین بین المللی اعدام پارتیزان های اسیر شده مجاز بود.

۵۳. چه استدلال هایی دیگری وجود دارد که اردوگاه های تمرکز آلمان

نازی اردوگاه های براندازی نبوده اند؟

در این باره استدلال هایی گوناگونی وجود دارد. برای مثال، وجود اسکناس و سکه های مخصوص اردوگاه ها تمرکز یا گتو ها برای ساکنان و یا دریافت حقوق توسط آنها در ازای انجام کار، اجرای موسیقی یا تئاتر برای ساکنان اردوگاه ها در جهت ارتقای روحیه و بهبود روان برای انجام کار و مسائلی از این قبیل نشان می دهد که این اردوگاه ها اردوگاه های کار اجباری یا اردوگاه های اسکان موقت بوده اند، زیرا در اردوگاه های براندازی قاعدتا نه باید از موسیقی خبری باشد نه از تئاتر و نه از پول.

۵۴. نازی ها نسبت به توقیف شدگان و ساکنان اردوگاه های تمرکز چه

رفتاری داشتند؟

مطابق قوانین، مدیران و مسئولان اردوگاه ها اجازه نداشتند نسبت به ساکنان (توقیف شدگان) رفتار خشونت آمیزی داشته باشند یا آنها را مجازات سخت کنند و چنانچه مسئول یک اردوگاه نسبت به ساکنان رفتار خشونت آمیزی نشان می داد و یا اقدام ظالمانه ای نسبت به آنها انجام می داد، مورد پیگیری قانونی دادگاه های آلمان نازی قرار می گرفت. حتی مواردی وجود دارد که در آن می بینیم دادگاه های آلمان نازی برای مسئولانی که نسبت به زندانیان بدرفتاری کرده اند حکم اعدام صادر و اجرا نموده اند...

۵۵. مرگ بسیاری از ساکنان اردوگاه های تمرکز آلمان نازی به دلیل کدام

بیماری بود؟

به دلیل بیماری تیفوس که یک بیماری واگیر دار بود و به سرعت سایرین را نیز به این بیماری مبتلا می کرد.

۵۶. آیا تنها یهودیان یا توقیف شدگان از بیماری تیفوس رنج می بردند؟

خیر. حتی این بیماری به کارکنان آلمانی اردوگاه ها نیز سرایت می کرد.

۵۷. کوره های موجود در اردوگاه های تمرکز برای چه مساله ای مورد

استفاده قرار می گرفت؟

با توجه به مرگ و میر ناشی از بیماری تیفوس و با توجه به واگیر دار بودن این بیماری، آلمانی ها ناچار بودند اجساد قربانیان تیفوس را در کوره های مرده سوزی قرار دهند تا سایر افراد دچار این بیماری نشوند. مرده سوزانی برای قربانیان بمباران درسدن نیز انجام گردید.

بخش ۸: غیر قابل مقایسه بودن هولوکاست

۵۸. در هر صورت شماری از یهودیان در اردوگاه های تمرکز آلمان نازی کشته شدند. آیا همین برای اینکه هولوکاست را بزرگترین جنایت تاریخ، و مطابق آنچه مبلغان صهیونیست و مورخان ضد نازی می گویند، هولوکاست را یک حقیقت مسلم و «غیر قابل مقایسه» با جنایات دیگر

بدانیم درست است؟

خیر. همان طور که گفته شد یهودیان به دلیل هویت یهودی خود نمردند، بلکه به دلایل غیر عمدی مردند و مرگ و میر یهودیان در آلمان نازی به هیچ وجه عمدی نبود. به علاوه مساله هولوکاست هرگز یک مساله «غیر قابل مقایسه» نیست. اگر ما آمار ارائه شده توسط پرفسور آرتور بوتس را بپذیریم و یا حتی تا بپذیریم که تا حد یک میلیون یهودی توسط نازی ها کشته شدند (که چنین رقمی نیز یک رقم افسانه ای و کاملاً غلط می باشد) باز هم مسائلی هستند که نه تنها می توان آنها را با هولوکاست مقایسه کرد، بلکه بسیار از هولوکاست بدتر هستند! برای مثال:

- ایجاد قحطی عمدی در اوکراین توسط استالین (رهبر اتحاد شوروی) در سال های ۱۹۳۲ و ۱۹۳۳ که به قتل عام عمدی هفت میلیون اوکراینی بیگناه انجامید.
- اخراج ساکنان غیر نظامی آلمان از سرزمین های خود پس از جنگ جهانی دوم توسط متفقین که به مرگ میلیون ها تن از غیرنظامیان بی گناه آلمانی انجامید.
- عملیات تنبیه که طی آن صد ها هزار سرباز روسی ضد کمونیست که برای مبارزه با کمونیسم در ارتش آلمان نازی خدمت کرده بودند و برای آزادسازی

روسیه جنگیده بودند و در پایان جنگ جهانی دوم اسیر بریتانیایی ها شده بودند، توسط بریتانیایی ها به ماموران جنایتکار استالین تحویل داده شدند و عمدتاً در اردوگاه های مرگ اتحاد شوروی کشته شدند.

- بمباران شهر آلمانی درسدن توسط نیروی هوایی بریتانیا و نیروی هوایی ایالات متحده که طی آن سیصد هزار شهروند بی گناه آلمانی کشته شدند و زنده زنده سوختند.

- تجاوز سربازان ارتش شوروی (با پشتیبانی و تحریک حکومت اتحاد شوروی) به میلیون ها زن آلمانی در سال های ۱۹۴۴ و ۱۹۴۵ و چند سال اولیه سلطه شوروی بر آلمان شرقی.

۵۹. چرا درباره جنایاتی که ذکر شد، مردم آگاهی زیادی ندارند، اما همه

تقریباً درباره هولوکاست و قتل عام یهودیان توسط هیتلر چیزهایی

شنیده اند؟

زیرا صحبت کردن درباره قتل عام اوکراینی ها که عامل آن کمونیست ها بودند و یا صحبت کردن درباره قتل عام سربازان میهن پرست روسی که نتیجه همکاری شوم کمونیست ها و بریتانیایی ها بود و یا صحبت کردن درباره اخراج و کشتار میلیون ها غیر نظامی آلمانی پس از جنگ جهانی دوم که عامل آنها بریتانیایی ها و امریکایی ها بودند در تضاد با منافع قدرت های غربی می باشد. در مقابل صحبت کردن و ترویج موضوع هولوکاست مطابق با منافع قدرت های غربی است و از آنجایی که صنعت سینما، شبکه های تلویزیونی و مطبوعات در اختیار آنها قرار دارد ما امروز تنها درباره هولوکاست می شنویم.

بخش ۹: یهودیان در ارتش آلمان نازی

۶۰. آیا مطابق آنچه گفته می شود، یهودیان نمی توانستند در ارتش آلمان

خدمت کنند؟

یهودیان برای خدمت در ارتش آلمان محدودیت هایی داشتند، اما بسیاری از آنها توانستند در ارتش آلمان خدمت کنند. بریان مارک ریگ پژوهشگر معتبر، اشاره کرده است که به طور قطعی حداقل ۱۵۰,۰۰۰ سرباز که خون یهودی نیز در رگ هایشان جریان داشت در ارتش آلمان نازی خدمت کردند که عمدتاً ربع یهودی بودند، اما به طور مسلم در میان آنها حداقل ۶۰,۰۰۰ نیمه یهودی و ۶,۰۱۹ یهودی خالص نیز وجود داشتند.

۶۱. آیا یهودیان تنها به عنوان سرباز در ارتش آلمان خدمت می کردند؟

خیر. حداقل ۲,۲۶۹ شخص دارای خون یهودی در ارتش آلمان به عنوان افسر (از جمله افسر ارشد) خدمت می کردند و حتی دو ژنرال ارتش آلمان نازی، یعنی فیلدمارشال ارنهارد میلش و هلموت ویلبرگ نیمه یهودی بودند.

۶۲. آیا هیتلر از این موضوع که یهودیان در ارتش آلمان نازی خدمت می

کنند با خبر بود؟

بله. او شخصاً حکم هایی درباره ورود یهودیان به ارتش آلمان نازی تصویب کرده بود و حضور آنها در ارتش آلمان را مجاز دانسته بود. او همچنین شخصاً شماری از

یهودیان را آریایی اعلام کرده بود. البته معمولاً یهودیانی که میهن پرستی و وفاداری خود به آلمان را نشان می دادند از طرف هیتلر امتیازات یک آریایی را دریافت می کردند.

بخش ۱۰: محاکمه آیشمان

۶۳. آیا محاکمه آدولف آیشمان (۱۹۰۶-۱۹۶۲) توسط اسرائیلی ها قانونی

بود؟

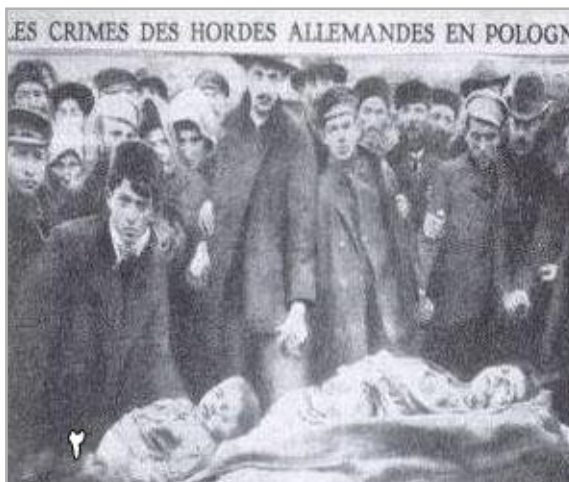
خیر. آدولف آیشمان توسط ماموران اسرائیلی از آرژانتین ربوده شد و بدین گونه اسرائیلی ها به حق حاکمیت آرژانتین تجاوز کرده و بر خلاف قوانین بین المللی عمل کردند. حتی جنایاتی که به آدولف آیشمان نسبت می دهند، چنانچه اتفاق هم افتاده باشد، مربوط به زمانی بوده است که کشور اسرائیل اصلا وجود نداشت. هر چند جنایات منتسب به آیشمان به هیچ وجه معتبر نیستند.

ضمیمه. عکس: انکار هولوکاست

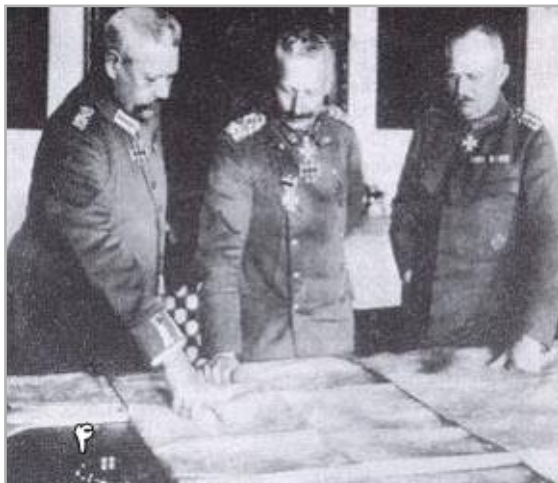
عکس شماره ۱: این عکس توسط یهودیان در روسیه با این عنوان پخش شد: مادر و فرزند توسط دسته های جنایتکاران در اودسا در ۱۹۰۵ ظالمانه کشته شدند.

عکس شماره ۲: همان تصویر است، با این تفاوت که در آن شرح داده شده است که کشتار توسط آلمانی ها در جنگ جهانی اول انجام شد!

عکس شماره ۳: این عکس توسط بریتانیایی ها به عنوان مدرک در مورد قطع شدن دست کودکان بلژیکی توسط آلمانی ها در جنگ جهانی اول مورد استفاده قرار گرفت. بعداً نخست وزیر بریتانیا به دلیل این دروغ تبلیغاتی از ملت آلمان معذرت خواهی کرد.

تبلیغات دروغ یهودیان و متفقین بر علیه آلمانی ها از جنگ جهانی اول وجود داشت. اگر متفقین در جنگ جهانی اول تصاویری جعل کردند و به عنوان حقیقت جلوه دادند، پس در جنگ جهانی دوم نیز آنها می توانستند چنین کاری بکنند.

عکس شماره ۴ قیصر آلمان، همراه با مارشال هیندنبورگ و ژنرال لودندورف در مرکز فرماندهی در حال بررسی نقشه های نظامی هستند. در عکس شماره ۵ که یک عکس جعل شده است متفقیان با تغییر نقشه ها، قیصر و فرماندهانش را در حال کار برای عملیات در روسیه و بالکان نشان می دهند. متفقیان حتی چهره قیصر و فرماندهانش را هم اهریمنی جلوه داده اند.

عکس شماره ۶ با این مضمون که آلمانی ها شهر ورشو (پایتخت لهستان) را غارت کرده اند آورده شد در حالی که عکس واقعی، یعنی عکس شماره ۷، برندگان یک مسابقه سوارکاری را نشان می دهد که در ۹ ژوئن ۱۹۱۴ در یک روزنامه آلمانی آورده شد.

اگر متفقیان یک بار در جنگ جهانی اول عکس های جعل شده را تحت عنوان حقیقت انتشار دادند، مسلماً می توانستند درباره هولوکاست نیز چنین کاری انجام دهند.

عکس شماره ۸، (یعنی عکس سمت چپ) کودکان را در یک اردوگاه آلمانی می بینیم. این بسیار عجیب است! زیرا یهودیان گفته اند که کودکان بیدرنگ توسط نازی ها کشته می شدند! این عکس، تمام این گفته ها را رسوا می کند. عکس شماره ۹ ساکنان اردوگاه داخائو را نشان می دهد که آزاد شدند. همه سالم بوده و به خوبی تغذیه شده اند!! اثری از لاغری و بدبختی که متفقین و یهودیان مدام به آن اشاره می کنند دیده نمی شود!

عکس شماره ۱۰: ساکنان اردوگاه
داخائو آزاد شده اند. اگر این همه
شخص در یک اردوگاه آزاد شده
اند، پس چه کسی کشته شده
است؟

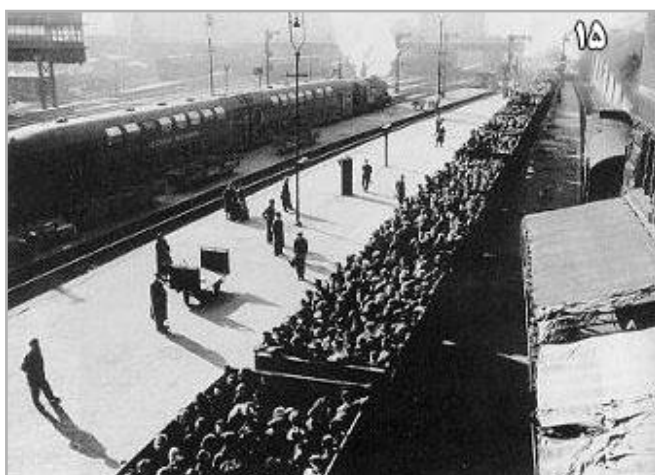
عکس ۱۱: ساکنان آزاد شده یک
اردوگاه: این کودک هم کفش نو و
سالم و هم ژاکت نو و تمییز دارد!!
نوع کفش زن نیز به نوبه خود در
چنین اردگاهی جالب است!

عکس شماره ۱۲ توسط مطبوعات بریتانیایی با شرح جنایات نازی ها در لهستان منتشر شد. در حقیقت، این عکس ها، قبر اقلیت آلمانی در لهستان را نشان می دهد که در اوایل سپتامبر ۱۹۳۹ توسط ارتش و مردم لهستان کشتار شدند. تنها با ورود سربازان ارتش آلمان نازی بود که باقیمانده اقلیت آلمانی نجات یافت.

عکس شماره ۱۴ بار ها توسط متفقین و یهودیان منتشر شد. با این اشاره که این عکس از یک کنیسه یهودی بود که توسط نازی ها در سال ۱۹۳۸ سوزانده شد. در حقیقت، این ساختمان طی بمباران متفقین در سال ۱۹۴۳ بود که به آتش کشیده شد.

اگر هولوکاست یک رویداد واقعی است، پس چرا متفقین به جعل عکس ها پرداختند، و یا عکس هایی را که به هولوکاست مربوط نیستند، به دروغ، عکس های مربوط به هولوکاست نامیدند؟
ما نتیجه می گیریم که هولوکاست واقعا دروغ است، زیرا اگر حقیقت داشت، پس چه دلیلی داشت که متفقین به جعل عکس بپردازند؟

عکس ۱۶: این عکس به عنوان یک مدرک برای جنایات نازی ها به کار می رود. در واقع، دو مرد مسلح یونیفورم های شوروی پوشیده اند و سایرین به افراد ان ک و د (پلیس مخفی سیاسی شوروی) شباهت دارند.

عکس شماره ۱۵ به طور مکرر به عنوان یک مدرک هولوکاست ارائه می شود، با این مضمون که اینها یهودیانی هستند که به اتاق های گاز منتقل می شوند. اما در حقیقت، این عکس به یک سال پس از جنگ جهانی دوم تعلق دارد! و اینها مردم آلمانی هستند که توسط متفقین از شرق به غرب تبعید می شوند!

عکس ۱۷: موزه ید وشم این عکس را یک مدرک جنایات نازی ها می نامد، در حقیقت، این ها سربازان شوروی، در یونیفورم شوروی می باشند!

عکس ۱۸ معمولاً به عنوان یک مدرک جنایات نازی ها در اروپای شرقی ارائه می شود، اما در واقع، اینها افراد ان کا وی دی (پلیس مخفی سیاسی شوروی) هستند که غیر نظامیان را به قتل می رسانند.

اگر هولوکاست یک «حقیقت مسلم تاریخی» است، پس چرا برای اثبات آن از عکس های جعلی استفاده می شود؟

در عکس ۱۹ و ۲۰ نشان می دهد که یک نازی به سوی یک زن یهودی نشانه گیری کرده است و در سمت راست تصویر نیز یهودیان در حال چیدن محصول هستند: کاملاً مشخص است که سرباز آلمانی به زن یهودی نشانه گیری نکرده است و جعلی بودن عکس صد در صد است.

عکس ۲۱ که یک عکس جعل شده است دودی را نشان می دهد که از کوره های آدم سوزی اردوگاه نازی بیرون می آید. عکس واقعی، یعنی عکس ۲۲، عکس واقعی است که دودی در آن دیده نمی شود.

این عکس یکی از رسوا ترین عکس های هولوکاست است. درباره آن دو نفر که از درخت آویزان شده اند، هیچ طنابی دور دستان آنها دیده نمی شود و مشخص نیست چگونه از درخت آویزان هستند، و به علاوه، ساختمان بدن این دو نفر کاملاً غیر طبیعی است که جعلی بودن این عکس را اثبات می کند.

عکس شماره ۲۴ جعل شده ی عکس شماره ۲۵ می باشد. در عکس ۲۵ تعدادی افرادی لاغر دیده می شود. لازم به ذکر است که این لاغری به دلیل شیوع بیماری تیفوس بود که حتی جان خود آلمانی را هم می گرفت. نکته جالب عکس شماره ۲۴ یعنی عکس جعلی، اضافه نمودن توده اجساد به عکس است. در اینجا باز هم این پرسش مطرح می شود که: اگر هولوکاست یک حقیقت مسلم تاریخی است، پس چرا برای اثبات آن از عکس های جعلی و قلابی استفاده می شود؟

عکس شماره ۲۷ بزرگ شده عکس شماره ۲۶ است: در این عکس دست مردی که بر روی اجساد فرضی قدم می زند بسیار بلند به نظر می آید، به گونه ای که شخص گمان می کند دو آرنج دارد. به علاوه اجساد روی زمین مطابق کالبد شناسی غیر ممکن هستند.

عکس شماره ۲۸: این هم از طنز های هولوکاست: این تصویر صابون ساخته شده از چربی یهودیان را نشان می دهد که در دادگاه نورنبرگ به عنوان یک مدرک برای اثبات هولوکاست مورد استفاده قرار گرفت.

آیا نازی ها خودشان را با این صابون تهیه شده از چربی یهودیان می شستند؟ هنوز افراد ساده لوحی هستند که این طنز را واقعیت می دانند.

این یکی از مواردی است که حتی بسیاری مورخان حامی هولوکاست هم آن را نمی پذیرند.

اگر متفکین در یک مورد از مدارک دروغین و قلابی استفاده کرده اند، پس می توانند در موارد دیگر نیز از مدارک قلابی استفاده کنند.

عکس شماره ۲۹ اغلب با این مضمون نشان داده می شود که یهودیان به عنوان قربانی در آزمایش های نیروی هوایی آلمان تست می شدند. در واقع، این اعضای خود نیروی هوایی آلمان بودند که داوطلبانه مورد آزمایش قرار می گرفتند!!

عکس شماره ۳۰ به گروهبان نیمه یهودی به نام هورست گایتنر تعلق دارد که مدال مخصوص زخمیان و صلیب آهنین درجه دو نیز دریافت کرده است. نشان مجسمه مرده بر روی یقه های او نشان می دهد که به یک یگان زرهی تعلق دارد و عقاب روی کلاه و روی سینه چپ یونیفورم نشان می دهد که او عضو لوفت وافه (نیروی هوایی) است.

عکس شماره ۳۱ به یک سرباز نیمه یهودی به نام ورنر گولدربرگ اختصاص دارد که ظاهراً عضو یک یگان پیاده نظام آلمانی است.

عکس شماره ۳۲ نیز به دریاسالار ربع یهودی، برنهارد روگه اختصاص دارد که نشان صلیب شوالیه نیز دریافت کرده بود.

در جنگ جهانی دوم ۱۵۰,۰۰۰ سرباز یهودی، نیمه یهودی و ربع یهودی در ارتش آلمان خدمت کردند و برای آدولف هیتلر جنگیدند.

عکس ۳۳ هیتلر را بر روی توده اجساد نشان می دهد، اما در حقیقت این یک عکس جعل شده است. عکس واقعی، عکس شماره ۳۴ می باشد که در آن هیتلر با هرمان گورینگ فرمانده نیروی هوایی گفتگو می کند.

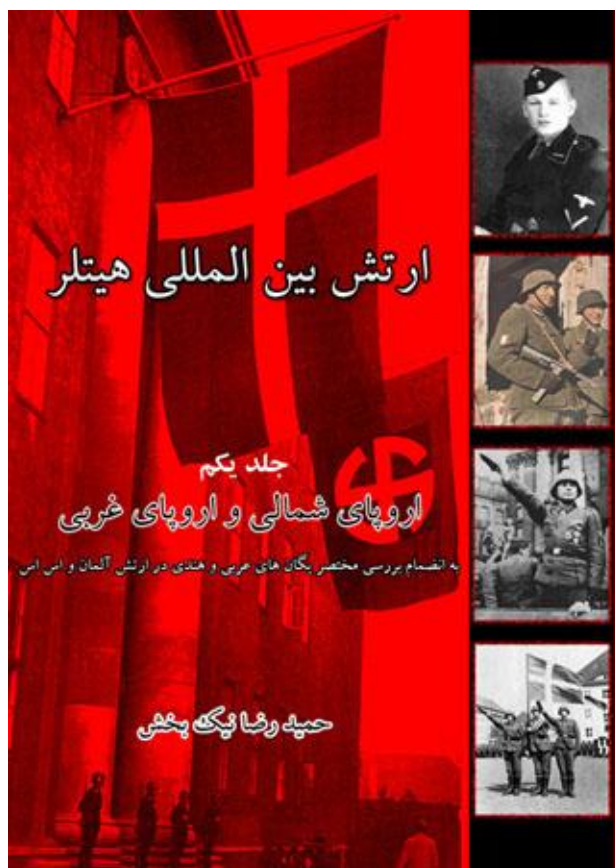
اگر هولوکاست یک حقیقت است، پس چرا برای اثبات آن از عکس های جعلی و دروغین استفاده می شود؟ چرا بر روی آن اینقدر حساسیت وجود دارد و چرا در اروپا نمی گذارد کسی درباره آن بی طرفانه تحقیق کند؟

منابع:

فاتحان جهان از مارچالکو
افسانه آشویتس از وی. شتگلیش
هولوکاست - ۱۲۰ پرسش و پاسخ از چارلز ای. وبر
وال استریت (خیابان وال) و انقلاب بلشویکی از آنتونی سی. سوتون
پرده آهنین روی امریکا از جی. بیٹی
شکست تابو ها از رودولف چرنین (ترجمه: حسین دامغانی)
سربازان یهودی هیتلر از بریان مارک ریگ
فریب قرن بیستم از آ. بوتس
افسانه شش میلیون از دیوید هوگان
انتقام در پوتسدام از آلفرد دی زایاس
نقطه اشتعال از اینگرید وکرت
جنگ بی نام از آ. رمزی
ژورنال بازنگری تاریخی (شماره های گوناگون این ژورنال به مساله هولوکاست
اختصاص دارد).

برای دانلود کتاب های بیشتر به سایت نازی سنتر رجوع کنید:

www.nazicenter.ir/forum

ارتش بین المللی هیتلر - جلد یکم: اروپای شمالی و اروپای غربی

یک کتاب بسیار جالب که به بررسی یگان های داوطلب خارجی تشکیل شده از اهالی اروپای شمالی و اروپای غربی در ارتش آلمان نازی می پردازد. در این کتاب یگان های خارجی وهرماخت (نیروهای مسلح آلمان) و سازمان اس اس، که از داوطلبان فرانسوی، بلژیکی، هلندی، نروژی و دانمارکی تشکیل شده بودند، نوشته شده است. در این کتاب، از جمله، به یگان های معروفی همچون لشگر وافن اس اس وایکینگ، لشگر وافن اس اس نوردلاند، لشگر وافن اس اس شارلمانی و ... پرداخته شده است.

کتاب نیوگ هیتلر در سال ۱۳۸۹ منتشر گردید. برای خرید این کتاب با ما

تماس بگیرید:

nik_bakhsh@yahoo.com

تماس تلفنی: ۰۹۱۶۳۱۵۰۸۰۵

کتاب نیوگ هیتلر، کتابی افشاگرانه است که درباره آدولف هیتلر و رایش سوم به زبان فارسی منتشر گردیده است. این کتاب که از منابع مختلفی (شامل بیش از ۵۵ کتاب انگلیسی) استفاده کرده است، مطالبی را بازگو می کند که بسیاری از آنها برای خوانندگان فارسی زبان تازگی دارند. کتاب «نیوگ هیتلر» از زاویه ای جدید به وضعیت آلمان در دوران رایش سوم می نگرد و پیشرفت های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و دیگر مسائل داخلی رایش سوم را مورد بررسی قرار می دهد.